

Iskolakezdés

Az iskolakezdés, különösen az első, az élet egyik fontos mozzanata.
Gyermekeink közül sokan most lépik át először az iskola küszöbét,
ami egyben életük nagy vízválasztója is.

Elmlékszem, arra amikor én kezdtem az iskolát; szorongásomra, a szülők beszélgetéseire, hogy „most már mindent megvettünk, csak tanulás legyen”. Hétéves fejemmel már arra is felfigyeltem, hogy több friss osztálytársamnak csak 14 lejes karton táskája volt, amit valami madzag-félével lehetett a hátra illeszteni, nekem pedig, 32 lejes „vinilin” táskám volt. Szinte most is a szívemben érzem annak a szeptemberi bágyadt napnak a hangulatát. Bennem él az idős tanító néni kedvessége, az első mese, amit a tanulás fontosságáról mondott, még most is látom padtársam sötétzöld szoknyájának szövetszövetmintáit.

Gyermekek iskolakezdése, különösen az elsőé, a szülők számára is jelentős mozzanat. Mit is éreztem, amikor fiamat az első iskolánapon elkísértem az iskolába? Büszkeséget, félelmet, hogy íme, most már igazán felnőtt lettem? Nem ezek voltak a markáns érzések, inkább valami veszteségféle, hogy most a gyermekem kikerül hatásom alól, valami féls attól a hatástól ami alá kerül, és hogy mi lesz vele abban az idegen környezetben, aminek én csak a küszöbéig mehetek.

Iskolakezdekéskor éppen ez a hatás az, ami leginkább aggaszt minket. Családonként probléma lehet az anyagiak beszerzése, különösen, ha nem egy gyermeket küldünk iskolába, aggódhatunk a tanulási képességgel kapcsolatban, törődhetünk azzal, hogy jó tanítója legyen gyermekünknek, és még ki tudja, mivel kell számolnunk. A legnagyobb gondunk azonban az, hogy mi lesz a gyermekünkben az iskola hatása alatt.

Az alma mater egy tökéletlen és veszélyes hely is egyben. Az iskola, még a mai is, csak a tudás háza, a gyermek és az ifjú itt szerzi meg az élethez szükséges ismereteket. De az élethez nem csak tudás, hanem bölcsesség is kell, nem csak a tények ismerete, és ezáltal, a világ megváltoztatásának képessége, hanem önmagunk ismerete és viselkedésünk megváltoztatása is. Ebből azonban sajnálatos módon keveset ad az iskola. Nem is adhat, amíg a tanterv és az oktatók csupán racionalista, evolucionista, anyagi-gazdasági szempontból közelítik meg az életet. Az iskola veszélyes, mert ott a gyermek és ifjú sok bűnnek van kitéve. A társadalomkutatók tudják, a szülők megdöbbenve tapasztalják, hogy gyermekükben végbemenő változásokból mennyi a nem kívánatos. Ezért valóban nem is kell „elengednünk” gyermekünket iskolakezdekéskor. Kísérje el őket tovább is gondoskodó és nevelő szeretetünk.

A hívó szülőnek azonban nem kell aggódnia gyermeke miatt, és nem kell rettegnie, hogy mi lesz vele az iskolába. Gyermekeknek előbb utóbb úgy is szembe kell néznie a világgal és benne minden rosszal. Meg kell tanulnia a jót választani. Ezt meg is fogja tudni tenni, ha mi szülők segítjük, hogy a legjobb Jót válassza, Jézus Krisztust. Aki pedig őt választja, annak nem kell félnie, mert az ő kezéből senki nem ragadhatja ki az övét.

Az iskolakezdés így, gyermeknek szülőnek, újabb kihívás, hogy életüket annak kezére bízzák, aki képes mindenkit megtartani és bölcsé tenni a jóra. Újabb kihívás a hitre és az „igazságban való nevelésre”.

S amíg kicsinyeink szeme csillog a vágytól, hogy az iskola és a tudás új világát megismerjék, addig a mi szemünk arra tekint, akitől jön mindig a mi segítségünk: mert a mi segítségünk „az Úrtól jön, aki az eget és a földet alkotta”.

DR. KOVÁCS JÓZSEF, RMBGYSZ-főtitkár

Illusztráció: Borbély Ruben (Biharpüspöki) 8. osztályos, Csilla 10-es. (fotó: Sz.)

Kettős ünnepély Ágyán

A kép jobb oldalán a felavatott lelkipásztor és felesége; a szószéknél (balról-jobbra): Szabó László, Katona János, Boros Gyula, Vass Gergely, Kovács Gyula, Bányai János és Papp Dezső.

Kétszeres örömben részesülhetett az, aki osztozni kívánt az ágyai gyülekezet ünneplésében július 20-án, amikor János Levente lelkipásztorra avatására és az ágyai gyülekezet felszentelésére került sor. Zsúfolásig telt meg a felújított imaház helybeli, feketegyarmati, zerindi, tamásdai testvérekkel, akikhez csatlakozott számos aradi, váradi és más helységekből (Tenke, Fugyi, Ausztria) érkezett vendégsereg.

Az ünnepélyt megnyitó közösenek után Szabó László rogeriuszi lelkipásztor (Nagyvárad) buzdította hálaadó imára a gyülekezetet. Az ígét Kovács Gyula (szalontai lelkipásztor, szövetségünk gazdasági alelnöke) hirdette Mózes elhívásáról, a 2Móz 2,23-3,14 alapján. Ezután következett János Levente bizonysgátétele, kikérdezése

és felavatása. Köszöntések hangzottak el a szövetség, a körzetek részéről, Szabó Ildikó a lelkipásztor feleségei nevében köszöntött. Költemények és énekszámok dicsőítették az Urat az aradi ifjúsági kórus és énekkar részéről. Az istentisztelet második felében a gyülekezet felszentelésére került sor, amit Papp Dezső biharpüspöki lelkipásztor igeszolgálata előzött meg. Testvérünk Isten sátoráról beszélt a Jel 2:1-3 alapján. Az áldáskérő ima után énekszolgálat és költemények következtek, majd Boros Gyula lelkipásztor testvér mondott záróbeszédet.

Dicsőség legyen Istennek az áldásokért, amelyekben részesített bennünket és a feketegyarmati körzetet!

JÁNOS ANITA

Zenetábor Zilahon

Június 30-július 5 között zenetábor volt a zilahi baptista imaházban, melyet a helyi gyülekezet nyolcvan gyerek részvételével és magyarországi testvérekkel együtt szervezett. Minden reggel áhítattal és énekléssel indult a nap. Később zeneórák (zongora, hegedű, fúvóhangszerek) és kézműves foglalkozás, illetve társas- és szabadtéri játé-

kok szervezésében zajlott a program. A közös ebédet a déli énekóra előzte meg, utána újabb zeneórák és foglalkozások következtek délután 4 óráig. A tanár-testvérek önfeláldozó és türelmes munkája nyomán a hétvégén ünnepi istentisztelet keretén belül megcsodálhattuk a gyerekek zenei képességét, lelkesedését a zene és istendicsőítés iránt. A gyerekek szülei is eljöttek, a zenedarabok után igehirdetés követ-

kezett. Az a vágyunk, hogy ez a miszsiós eszköz is aratást hozzon.

Köszönetet mondunk azoknak, akik önzetlenül részt vállaltak a szervezésben: Békésről Máthé Ilucinak, a Lisztes és Bohus családnak, Fótról a Nemeshegyi fiúknak, Balatonszemesről Juhász Gábornak, és Zilahról a Lakatos és Papp családnak, tanítónéniknek, vasárnapi iskolai tanítóknak, illetve minden önkéntes segítőnek. **B.L.**

Felvételi a nagyváradi Timóteus bibliaiskolába

Bibliaiskolánk ismét felvételt hirdet meg az alapfokozatra és a levelező tagozatra. Az alapfokozat hétvégi oktatást foglal magában (péntek délután 16-20 óra és szombat délelőtt 8-12 óra között). A hallgatók a következő kurzusokat végzik el két év alatt: Hogyan tanulmányozzuk a Bibliát, Ószövetségi és Újszövetségi bevezető, Rendszeres teológia, Gyülekezetplántálás, Gyülekezetnövekedés, Lelkigondozás, Vezetés, Hogyan tanítsunk, Igihirdetés (fiúknak), Formálódás a szolgálatra, Tanítványság, Keresztyén etika, Nyilvános istentisztelet, Evangélizáció. A levelező tagozat hallgatói évente ötször jönnek konzultációra. A levelezők a következő kurzusokat vehetik át: Hogyan tanulmányozzuk a Bibliát, Ószövetségi és Újszövetségi bevezető, Hogyan tanítsunk, Róma-Galata levél, Keresztyén élet, Evangélizáció és tanítványság. Mindkét tagozatra a felvételi szeptember 27-én délelőtt 10 órakor kezdődik a bibliaiskolánál!

A bibliaiskola nyitva áll minden olyan személy előtt, aki valódi keresztyén jellemmel bír, tagja egy helyi keresztyén baptista gyülekezetnek, középiskolai érettségi oklevéllel rendelkezik. További feltételek: lelkipásztori és gyülekezeti ajánlás és egy önéletrajz, amely tartalmazza a megtérés leírását és a felvételizőnek a szolgálattal kapcsolatos személyes meggyőződéseit. A felvételi vizsga két részből áll: 1) egy írásbeli vizsga, amely a felvételiző bibliaismeretét hivatott feltárni; és 2) egy interjú a vezető tanács tagjai előtt. A beiratkozáshoz szükséges dossziét a bibliaiskola titkárságán (új épület 101-es szoba) vagy a szövetség irodájánál kell elhelyezni. Az érdeklődőknek részletes információkkal szolgálunk.

Címünk: Str. Berthelot Nr. 5, Oradea 410050. Tel. 0259-413289; 0749-271852 (baptifon); e-mail: BIMO@rdslink.ro.

A Baptista Világszövetség közgyűlése Prágában

A Baptista Világszövetség Prágában, a Cseh Köztársaság fővárosában július 21-25 között tartotta rendes évi tanácsulását. A tanácskozáson 63 szövetség képviseltette magát a világ minden tájáról, a regisztrált résztvevők száma 414 volt. A földrajzi közelség lehetővé tette Szövetségünk képviselését is.

A tanácsülés helye a Crown Plaza hotel volt, ahol a résztvevők többségének szállása is volt, de voltak elszállásolva a prágai Nemzetközi Baptista Teológiai Szemináriumnál is.

Ebben az évben is, akár csak más években a tanácskozások nagy része bizottságokban és munkacsoportokban történt, de voltak nyílt fórumú összefüggések is. A reggeli közös istentisztelet, beszélgetések a szünetekben, és a keddi esti közös kerti vacsora nagyban erősítették a testvéri kapcsolatokat, ismerkedéseket és barátságok elmélyítését.

A bizottságokban és a munkacsoportokban a következő témák kerültek megvitatásra: teológiai nevelés és oktatás, a gyülekezeti élet egészsége és hatékonysága, evangelizálás és misszió, baptista identitás és örökség, a baptisták kapcsolata más felekezetekkel és egyházakkal. Az emberi és vallási jogok bizottsága számba vette azokat a helyeket, ahol ma is üldözik testvéreinket és határozatban emelte fel ezek ellen a szavát. A bizottság tagjai kihallgatást kérhettek egy, éppen Prágában

Tudósítónk a romániai és a BVSZ vezetőivel (balról-jobbra): Otniel Bunaciu (Román Unió elnöke), David Coffey (BVSZ elnök), Neville Callam (BVSZ-főtitkár), Tuțac Ioan (Román Unió főtitkára), Kovács József (RMBGYSZ-főtitkár és a Román Unió alelnöke).

tartózkodó, azerbajdzsáni politikustól, hogy szót emeljenek az országban erősödő üldözésekkel szemben.

A munkacsoportokban és bizottságokban elhangzott előadások közül kiemelkedő volt a Husz Jánosról szóló előadás sorozat, a lelkipapások felavatásával kapcsolatos és a bemenítés és a gyülekezeti tagság kapcsolatát bemutató előadások.

A személyes beszélgetésekből, előadásokból és hozzászólásokból kiderültek azok a problémák, de ugyanakkor örömeik és áldások is, amikben a világméretű baptista családnak része van. Néhány helyen, különösen Nyugat-Európában hanyatlás van, de örömmel lehetett tapasztalni, hogy más fele, különösen Afrikában és Ázsiában lüktet az élet és a misszió – növekednek a gyülekezetek. *Kovács József*

HIRDETÉSEK

Hálaadónapi gyűjtés

Szeretettel ajánljuk a gyülekezetek figyelmébe, hogy a soron következő országos gyűjtésünket – az őszi hálaadó nap alkalmából – a kémeri imaházépítés segítésére ajánljuk fel. Testvéreink 2006. októberében fogtak az építkezéshez, és saját erőből letették az alapot, felhúzták a falakat és az idei év augusztusában elérték a tetőszerkezet készítéséhez. Ettől kezdve (és majd a villanyszerelésnél, a lépcsők kialakításánál, a vakolásnál) külső szakemberek munkájára szorulnak. Bátorítjuk tehát a testvériséget, hogy támogassuk a kémeri imaházépítést. Az erre a célra összegyűlt adományokat kérjük a szövetség nagyváradi irodájába eljuttatni.

A SZÖVETSÉG ELNÖKSÉGE.

Felvételi a zilahi bibliaiskolába

Felvételt hirdet a ZILAH BAPTISTA MISSZIÓISKOLA, melyre október 4-én, délelőtt 10 órától kerül sor, a zilahi missziós háznál. A beiratkozáshoz szükséges iratok:

- * lelkipásztori és gyülekezeti ajánlás
- * önéletrajz kézzel írva
- * másolat az érettségi oklevélről illetve a legutolsó iskolai végzettségről
- * személyi igazolvány másolat

A felvételi bibliaismereti tesztet és interjút foglal magába. A misszióiskola 2 évből áll, és minden félév vizsgával zárul. Az oktatást a zilahi missziókerületből levő baptista lelkipásztorok és a Válaszd az Életet missziótársaság munkásai végzik. A diplomát a Magyar Baptista Teológiai Fakultás nagyváradi dékáni hivatala állítja ki a sikeres vizsgák alapján.

Jelentekezni lehet a következő címen:

Budai Lajos, 450033 Zilah, N. Bálcescu nr. 2, Jud: Sălaj
Telefon: 260-615141, mobil: 0749271006, email: lajevo@gmail.com

Budai Lajos lp., Zilah

Centenárium ünnepség az USA-ban

Az Észak Amerikai Magyar Baptista Szövetség meghívására, júliusban az Egyesült Államokba utazhattam, és ott töltöttem közel két hetet. 11-én érkeztem New Yorkba, ahol Kulcsár Sándor lelkipásztor, a Észak-Amerikai Szövetség elnöke fogadott. Kedves alkalmakat töltöttem mind a testvér családjában, mind a testvéri közösségben. A New York-i gyülekezetben vasárnap délelőtt és délután illetve kedd este szolgáltam. Jó volt látni a testvérek szép számban való jelenlétét, összetartását, és a szolgálatban való buzgóságot. A délutáni istentiszteletet mind az idősek mind a fiatalok illetve középkorúak gazdagították szolgálatukkal. A gyermekek örömmel számoltak be a rámai táborban eltöltött időről. Köztük voltak olyanok, akik megtérésükről tettek bizonyosságot. A két istentisztelet között a gyülekezet felújított díszes ebédlőjében közös ebédet szervezett a közösség egy ifjú pár (Barnabás és Judith) fogadására. A testvérekkel történő kötetlen beszélgetést igen hasznosnak találtam, a gazdag, változatos és ízletes étel csak emelte az asztalközösség hangulatát. Arról értesültem, hogy legalább egyszer egy hónapban közös ebédet szerveznek a testvérek, az pedig látható volt, hogy ennek nem csak fizikai értelemben vannak áldásai.

16-án utaztam Chicagóba, ahol már Torma János nyugdíjas lelkipásztor testvér várt a reptéren. Kedves családjának vendégszeretét élvezve, jó volt elbeszélgetni Torma

testvérrrel az itthoni-ottani dolgokról és a misszióról. Különösen örültem annak, hogy testvérünket nagyon foglalkoztatja az erdélyi misszió helyzete. Mintha megfiatalodott volna, lelkesen beszélt a misszióról és a lelki dolgokról. Testvérünk arra vár és azért imádkozik, hogy Isten újabb kegyelmet adjon magyar baptista népének mind Erdélyben mind Amerikában.

Az Észak Amerikai Magyar Baptista Szövetség centenáriumi ünnepsége a Wheaton College, Billy Graham Center épületeiben volt megtartva. A gyönyörű környezet, a díszes épületek ünnepélyesebbé tették az alkalmat. Az ellátás fizikai és lelki értelemben bőséges volt. A közgyűlés péntek délután kezdődött, amikor beszámolókra és adminisztratív ügyek rendezésére került sor. Az alkalmat ünnepi vacsora követte. A péntek esti összejövetelt a nő testvérek szervezték, akik számára ez a 94. közgyűlés volt. Angol és magyar nyelven felsorolásra kerültek a női kör által szervezett fontosabb események. Tevékenységük gazdagsága abban is látható volt, hogy a meghosszabbított program is rövidnek bizonyult az események felsorolására. Ezeken kívül, különböző ének és zenei szolgálatok, bizonyágtételek, gazdagították a programot.

Szombat délelőtt, ünnepi istentiszteletre került sor. Az áhítat befejezése után, a két részes krónikát, Drescher Lajos és Hunter Vadász János

testvérek olvasták fel. A krónikából kitűnt, a jelenleginél több gyülekezet tartozott a Szövetséghez, volt amikor a tagság meghaladta a 2000-et. Szép létszámú énekkarok és zenekarok működtek ott is, ahol ma már nincs magyar nyelvű gyülekezet. A jelenlegi helyzet kialakulásához, az 56 os emigráció leállása, valamint a kivándoroltak el-angolosodása járult hozzá. Jelenleg 10 gyülekezetben valamivel 500-on felül van a szövetség taglétszáma, a gyerekek és hozzátartozók száma is ennyire tehető. A krónika ismertetése után a meglévő gyülekezetekről számolt be egy egy küldött. Jó volt hallani a jelenlegi helyzetről. Különösen bátorító volt a beszámoló azok részéről akik elmondhatták, hogy jelenleg is szép ifjúság és gyerek csoport működik a magyar gyülekezetekben. Délután szabad idő volt a program szerint. Többen a Billy Graham Center meglátogatását választották, mások beszélgettek ismerkedtek inkább. A vezetők és szervezők gyűlést tartottak, a centenáriumi énekkar és zenekar pedig gyakorolt.

Az esteli alkalom a leginkább ünnepi alkalom volt. A változatos programban megszólaltak a fiatalok, akik szépen énekeltek majd beszámoltak az össz-magyar ifjúsági rámai táborozásról, személyes életükről, megtapasztalásaikról tettek bizonyosságot. Utána, a centenáriumi énekkar színvonalas szolgálata következett. Az énekkar felkészítésével Bokor Barna testvérünk foglalkozott, aki az É.A. Szövetség meghívására már koráb-

ban megérkezett az Egyesült Államokba, hogy a helyi gyülekezetekben felkészítse az énekkarokat. Az összpórára kevés idő jutott, de ez nem volt érezhető az előadások során. Mindenki számára nagyon felemelő volt a zenekar és az énekkar közös szolgálata.

A fúvós zenekar külön is szolgált, ennek felkészítése, az id. Dimény Sándor testvér feladata volt Krasznáról, aki szintén rekord idő alatt szép munkát végzett. Megható mozzanat volt még a zászlók felvonultatása. A zenekar szolgálata alatt a keresztyén és nemzeti zászlók mellett, azoknak az államoknak a zászlói jelentek meg, amelyekben vannak magyar baptista gyülekezetek. Így kerülhetett a többiek mellé a kanadai és ausztráliai zászló is.

A záró igehirdetést Dr. Mészáros Kálmán, a Magyarországi Baptista Egyház elnöke végezte a Jeremiás Síralmi 3:27-29 alapján. A kilátstalan helyzet láttán, maga a próféta is elcsüggedt, de újra átgondolva a dolgokat reménykedni kezdett amint napról napra tapasztalta Isten hűségét és szeretetét. Isten kegyelmére gondolva, ma is reménykedhet mind az ő hazában, mind a kivándorolt, illetve a hazától leszakadt területeken élő magyar baptista testvériség, hangsúlyozta testvérünk.

A vasárnap délelőtti áhítatot Dr. Pintér Zoltán (Cleveland) és Püsök Dániel (Torda) lelkipásztorok vezették. Az előbbi arra emlékeztetett, hogy azok

A centenáriumi ünnepség lelkipásztorai (első sor, balról-jobbra): Püsök Dániel, Novák József, Mészáros Kálmán, Kulcsár Sándor, Gergely István és Vadász János, (második sor) Torma János, Bódis Sámuel, Pintér Zoltán, Herjeczki Géza és Lukács János.

is, akik Amerikába jöttek jobb hazát keresnek, amelynek építője Isten. Ő maga is azok közé tartozik akik e haza után vágyódnak. Püsök testvér a jeremiási prófécia alapján a fiak hazatérésének ígérését hangsúlyozta, arra kérte a jelenlévőket csoportosan imádkozzanak ezért. Az ünnepség egyik színfoltja a gyermekek szolgálata volt. A gyermekek szép számban tartottak előadást és énekeltek hol angolul, hol magyarul. Ha valaki egyik nyelvet se ismerte volna, akkor is megérthette őszinte Istent dicséző szolgálatukat. A délelőtti program keretén belül a MaBaVisz elnökségének ünnepélyes átadására is sor kerülhetett. A következő két évben az erdélyi Szövetségénél van ez a tisztség a Világszövetségben. Ezt követően az új elnök a 2Thessz 3:15-3:1-5 alapján hirdetett ígét.

Mint a felolvasott ígében, az első szó a hálaadás volt. Hálával tartozunk az amerikai testvérek sokrétű

szolgálatiért amit hűséggel végeztek mind a múltban mind a jelenben. A jövő is ígéretes lehet a magyar baptista közösségek számára, ha egyfelől, Isten kiválasztó, megszentelő és megőrző szeretetére építünk, másfelől, ha vállaljuk a Ige megtartásának és hirdetésének felelősségét. Emellett szükség van az ima reformációjára. Egymásért, az Ige terjedéséért buzgón és kitartóan kell imádkozzunk a jövőben.

A centenáriumi ünnepség úrvacsorával zárult. A jegyek elvételére Kulcsár Sándor testvér buzdított a Zsidókhoz írt levél alapján. Isten különös kegyelmét ez ünnepen is megtapasztalva, megszorodva emlékeztünk Krisztus Urunk, bűneinkért történő szenvedéseire, ugyanakkor, örömmel vettük magunkhoz a hálaadás poharát. Mindenért Istené a dicsőség.

GERGELY ISTVÁN

Csoportkép a Billy Graham Center előterében, vasárnap délután, a centenáriumi ünnepség befejezésekor.

(Az eredeti széles képet sajnos csak kettőbe osztva tudjuk nyomtatásba vinni – szerk. megj.)

Nagy Károly temetése

Nagy Károly testvérnek az Úr 78 évet adott, temetése augusztus 8-án volt Magyarlónán.

A gyászistentiszteletre, amelynek lefolyását Dr. Kovács József testvér, szövetségünk főttkára vezette, az ország sok helységéből és Magyarországról is jöttek testvérek. A szertartást Bálint Pál kolozsvári lelkipásztor kezdte meg imával, amelyben kérte az Úr vigasztalását és az alkalom megáldását.

Id. Veress Ernő nyugalmazott lelkipásztor Gyergyószentmiklósról a jelen levő Borzási István lelkipásztor által kívánt vigasztalást a gyászoló család

számára a 2Kor 5:11-gyel, amely elhunyt testvérünk igen gyakori igéje volt: „Ismervén tehát az Úrnak félelmét, embereket térítünk, Isten előtt pedig nyilván vagyunk; reményilem azonban, hogy a ti lelkiismeretek előtt is nyilván vagyunk.” Péter István sarmasági lelkipásztor Frank Sándor (Izrael) részvét-üzenetét adta át, az Ef 4:11-12 igeverseket és többek között a következőket: „Nagy Károly testvért Isten adta evangélistaként. Az ő első imádsága ez volt: *Bűnnek tengerében voltam...*”

Ezt követően Bukovszky Ákos a magyarországi baptista testvériség nevében kívánt vigasztalást.

Borzási István szilágyperczeni lelkipásztor a Fil 1:12-21 igeversekből szolgált kiemelve, hogy a Pál élete, szolgálata, igehirdetése, imádsága, börtönévei mind-mind előmenetelére voltak az evangéliumnak, és a mi dolgainknak is szolgálniuk kell az evangélium előmenetelét, mindent megtéve a lelkek üdvösségéért.

Nagy Károly élettörténetét a főttkár testvér olvasta fel kiemelve, hogy az ébredés titka: az imádkozás és a böjt (Jóel 2.).

Péter István sarmasági lelkipásztor (Zsolt 116:11) emlékezésében elmondotta, hogy tizenéves volt, amikor először halotta Nagy Károly testvért sírva prédikálni, de a betegségében is sokszor elmondotta: „Tudom, hogy örök életem van”.

Hajas Miklós testvér (Kiskőrös, Magyarország) az És 38:1 igéből szolt. „Ha valaki az Úrnak és elköltözött

testvérünknek köszönheti megtérését én igen”. Közel 50 éven át rendelte az ő házát, családját, hogy megtérjenek.

„Visszaemlékezem arra, amikor a testvérek itt Lónán Nagy Károly testvért diakónussá avatták fel” – mondotta Szilágyi József Kémerről. „Megtérése után teljes erőbevetéssel dolgozott mindaddig, amíg az Úr a betegágyhoz nem kötötte. Mikor arra szükség volt engem is sokszor bátorított, mint Bátorszívú a Zarándok útja c. könyvben. Abban a történetben a Zarándokot, miután az átment a folyón, azután érkezett majd annak családja is.”

Id. Kovács Géza testvér Magyarországról a Zsid 13:14-et idézte: „*Mert nincsen itt maradandó városunk*” és a 2Sám 1:27-et: „*Oh, hogy elhullottak a hősök! És elvesztek a hadi szerszámok!*”, majd így folytatta: „Károly testvér megelőzött engem, öt évvel fiatalabb, mint

én vagyok. 20 éven át minden évben egy-egy körutat tettünk Erdélyben és Magyarországon. Egy-egy hónapot szolgáltunk együtt a gyülekezetekben. Meggyőző erővel tudta mondani: az Úr Jézus meghalt érted. A Lélek elevenítse meg az igemagvakat, a termés legyen bőséges”.

A gyászháznál Bándi Sándor egres-pataki lelkipásztor mondott záróimádságot, hálaadással de egyben bűnbánattal és félelemmel áthatódva: „nehogy egy korszakot temessünk”.

A temetőkertben a gyászistentisztelet a helyi gyülekezet előljárójának Jakab Endre testvérnek az imádságával kezdődött. Tötös János (Erdőszentgyörgy) a Dán 12:3 alapján szolt: „Nagy Károly testvér olyan volt, mint egy csillag. Az ébredés hasonlított a lavínához, amely kicsiben kezdődik, azután növekedve sokakat magával sodort. De hamar jött a hatósági

megtorlás is, 1964 nagypéntekjén volt a bírósági tárgyalása. Az Úr adhat az elkövetkező időkben is ilyen csillagokat.”

„Az igaznak az emlékezete áldott” – a nyitott sírnál Bukovszky Ákos a Péld 10:7-et idézte, majd kihangsúlyozta: „Az emlékezés napja ez. Magyarországon még most is kelnek ki olyan igemagok, amit Károly testvér vetett el. Ő a hallgatóit mindig két csoportba osztotta, azokra, akik üdvösséget nyertek és akik még nem tértek meg. Ma is ez a nagy kérdés, hogy melyik csoportba tartozunk.”

Király Tibor testvér (Szilágyballa) az 1Pt 1:3-4 alapján szolt, majd ekképpen emlékezett: „Egész fiatal voltam, amikor Nagy Károly testvér Ballára látogatott, elmondotta a nagy változást, ami életében történt. Háziösszejövetelen és az imaházban felhatalmazva idézte a 2Kor 5:19-20 igéket: *Mintha Isten kérne mi általunk. Máskor pedig az ApCsel 17:30-at: Mostan parancsolja, mindenütt, mindenkinek, hogy megtérjenek.*”

Nagy Károly testvér életéért és szolgálatáért Kovács József testvér buzdított hálaadásra, ebben az imádságban Pardi Félix kémeri lelkipásztor vezetett.

A gyászistentiszteleten a kémeri baptista gyülekezet fűvös- és énekkara, illetve az összevont énekkar szolgált. A gyalui roma gyülekezetből egy csoport a „Szeretem Jézust, napról-napra őt jobban szeretem” c. éneket adta elő.

A temetés végeztével a végtisztességet tevő népes gyülekezet az új imaháznál a helybeliek szeretetvendégségében részelt.

Ezüton is kívánjuk, hogy Isten vigasztalja meg a gyászoló családot: az özvegyet, a gyermekeket, az unokákat, a dédunokát, a lónai és kémeri gyülekezeteket és mindenhol a testvériséget, akik között Nagy Károly testvér szolgált.

TÖTÖS JÁNOS

Közelb hozzád, Uram	Hadd menjek, Istenem*	240
Legyen szívünk vidámsággal	Legyen szívünk mindig vidám	438
Legfőbb öröme éltemnek	Legfőbb vágya életemnek	439
Lélek, Golgotára menj	Lelkem, nézd a Golgotát	449
Majd, ha általlépünk egykor	Majd, ha átkelünk mind egykor	456
Meddig kínáltatod magad?	Ó, meddig várjon rád Urad?	609
Megváltónk lábához ült le Mária	Jézus lába mellé ült le Mária	364
Menváram énnékem az Úr	Az Úr menváram énnékem	76
Messze, fenn egy hegyen	Messzi hegytetőn fenn	490
Még mostan hangzik folytonost	Még egyre hangzik folytonost	484
Minden javadra válik	Minden a javadra lesz	510
Mint sugárzó hajnalcsillag	Miként fényt vet hajnalcsillag	495
Mint szarvas hús vízforrásra	Mint szarvas a hús forrásra	524
Mily boldog érzet tudni azt	Mily boldogság, hogy szívemben	496
Mily kedves a Te lakhelyed	Hajlékod, égi nagy Felség*	244
Mily örömrézt	Mily nagy boldogság	500
Mindezeknek meg kell	Krisztust váró lelkek, kik*	427
Míg Jézus bennem él	Míg Jézus él bennem*	530
Mondjátok, meghalt-e az Úr	Mondjátok, tényleg értem is	532
Mondj hálát Istennek	Adj hálát Istennek	11
Most, midőn az ifjúkorban	Míg az ifjú évek folynak	529
Nem lesz soha szebb örömhír annál	Nincsen ennél drágább hír a földön	561
Nem vezérled-e bárányod?	Jó Pásztorom, terelgesd bárányod	391
Neked, Jehova, éneklek én	Nagy Isten, Néked zeng	544
Ne rettegj, bármi sújt téged	Ne rettegj, akármilyen sújt téged	556
Onnan a fény és öröm szent honából	Onnan a fény, öröm drága honából	574
Ott künn az életnek országútján	Küzdelmes útjain az életnek	434
Ó, csodás kegyelem	Ó, drága kegyelem	585
Ó, fej vértől átázva	Ó, megsebzett Krisztusfő*	611
Ó, győzedelmes, nagy Felség	Ó, győzelmes, nagy Királyunk	588
Ó, győztes Fő	Ó, győztes Úr, Te*	589
Ó, hála az Úrnak	Az Úr legyen áldott*	74
Ó, Jézus, kedvesb vagy nekem	Ó, Jézus, drágább vagy nekem	594
Ó, Jézusom, Tehozzád sietek	Drága Jézus, Tehozzád sietek	148
Ó, mily boldog ember	Boldog minden ember	120
Ó, mily öröm az nékem	Ó, mint örül a lelkem	619

Ó, mily szép Istennek hajléka	Ó, mily szép az Úrnak hajléka	618
Ó, nagy reggel, melyre földünk	Fénnyel teljes reggel támadt	222
Ó, ne menj előlem, Jézus	Ó, ne hagyj magamra, Jézus*	620
Ó, Ő vezet, az égi szó	Az Úr vezet, mily szent tudat	83
Ó, vajha immár tüzed égne	Ó, Uram, bárcsak tüzed égne	631
Öröm, öröm, ó, drága, kedves hír	Mily nagy örömet, drága kedves hírt	502
Ragyog jobb honunk a távolból	Égi hon fénye int már felénk	188
Serkenj fel, első tanúk lelke	Ébredj, bizonyágtévő Lélek*	182
Sion öre, lépj most hittel	Krisztus egyházának öre*	419
Szent kezéd ha érint	Kezed, ha megérint	412
Szeretet, szeretet, hol vagy elrejtve	Ébredj újból lángra első szeretet*	184
Szeretnéd levetni bűnterhedet?	Vágyod-e elhagyni bűneidet?	748
Szeretnék Jézus olyan lenni, mint Te	Szeretnék Jézus folyton Veled járni	685
Tarts meg Uram, Jézus, engemet	Tarts meg engem, Uram, Jézusom	696
Társaim, most a szent munka vár	Jertek mind társaim	344
Távozzál a bűntől	Távozz minden bűntől	697
Terjeszkedj Isten szava	Isten szava, terjedj szét*	317
Testvéreim, itt a parton	Testvér, várjunk itt a parton	709
Téged szeretlek, Megváltóm	Úgy szeretlek, hű Megváltóm	730
Ti angyalok, Jézus Nevét	Zengd Jézus Nevét, zengd világ*	766
Tied az ország, Jehova	Nagy Isten, ég és föld Ura*	539
Trónod elé járulunk	Dicstrónod elé járulunk*	146
Tudom, az én Megváltóm él	Én jól tudom, Megváltóm él*	199
Uram, segíts meg, hogy szívem	Ó, Uram segíts, hogy szívem	634
Uram, hallom, akarsz adni	Ó, Uram, Te készülsz adni	632
Utánam, Krisztus így kiált	Ki utánam jön, szól az Úr	418
Utunk Atyánkhoz érkezik	Az út Atyánkhoz érkezik	84
Üdvteli érzet	Mily üdvös tudnom*	506
Vándorutam álmodozva járom	Vándor utam roskadozva járom	752
Végű időt imára	Szánj időt imára	658
Vigyázz szívem nagyon	Ó, szívem, jól vigyázz*	626
Zengjél nagy örömmel	Zengj az Úrnak vígan	768

Megváltozott kezdősorok

Régi kezdősor	Új kezdősor – „A hit hangjai”	
A gecsemánéi kertből	A bús gecsemáné kertből	5
Ajánljad a te utad	Hagyjad a jó Istenre*	242
Aki nékem megnyíltál	Aki értem megnyíltál*	25
A Krisztusért értéktelen	A Krisztusért kár és szemét	27
A Krisztus feltámadott!	Krisztus, ím, feltámadott!	420
Aki nékem megnyíltál	Aki értem megnyíltál*	25
Alázz meg, ó, Uram	Alázat, Uram, hadd lakjon	28
Angyalok nyelvén beszéljek	Angyalok nyelvén szólhatok	40
Azon épül szilárd hitem	Az örök sziklán áll hitem*	66
Az Úr éjfélkor jönni fog	Az Úr éjfélkor érkezik*	70
Az Úr Jézusnak tárd ki ma	Az Úr Jézusnak még ma tárd ki*	73
Az Úr szent Bárányára	Az Isten Bárányára*	64
Á ldunk ó, Isten	Nagy Isten áldunk*	538
Áldjátok az Urat hálálva	Az Úrhoz szálljon fel*	72
Áldjad az Urat a dicsőség	Áldjad én lelkem*	90
Áldjuk Jézus szeretetét	Áldjuk Jézust hálás szívvel	97
B átran, bátran, keresztyének	Küzdjünk bátran, keresztyének	435
Barátomnak véres szenvedése	Jézusomnak kínjait, ha*	373
Bölcs Isten, mi vagyok én?	Isten, ó, te bölcsesség*	313
C sodálatos nagy kegyelem	Az Úr irgalma végtelen*	71
D icsérd az Urat a hatalmas	Dicsérd én lelkem az Atyát*	140
Dicsérjük lelkesen	Mi áldjuk boldogan	493
Dicső király az én Megváltóm	Az én dicső királyom Jézus	59
Dicső királyod jó, Sion	Ó, Sion, ím jó Királyod*	624
E gy dicsérő ének zendül	Hálaének hangja zendül	266
Egyesítsük szíveinket	Isten szívéen megpihenve*	319
Egykor holt voltam	Egykor a bűnben holt voltam	160
Eldőlt a szívemben	Szívemben eldőlt	688
Előttem tárva egy kapu	Ím, tárva egy dicső kapu	335
Egy dicsérő ének zendül	Hálaének hangja zendül	266
Egy drága kincsem van nekem	Oly drága kincsem van nekem	568
Eldőlt a szívemben	Szívemben eldőlt	688
E világba jött fényesség	Te égből jött nagy fényesség*	700

Ez életben oly nehéz a küzdelem	E földön lenn oly nehéz a közdelem	153
Ébredjetek, hív a szózat	Ébredj alvó, hív a szózat	181
Életünk ideje repül	Az éltünk ideje repül	57
Én ismerek egyet	Én ismerem Jézust*	195
Énekeld nékem egyszer még	Zengjen örömmel énekünk	769
Fel, mert az éj fog jönni	Fel, mert közelg az éjjel*	214
Fel evangélisták	Krisztus munkatársi*	423
Fogadd éltem, Jézusom	Itt az éltem, Jézusom*	324
Gyarló vagyok, eszemhez fel sem ér	Gyarló vagyok, kegyed nem értem én	231
Gyújts fel tüzeddel	Gyújts égi lángot*	234
Ha alkonyul a nap sugára	Ha alkonypír bíborba vonja	238
Ha az Úrnak trombitája	Égi trombiták, ha zengnek	191
Habár úgy is látszik néha	Még ha úgy is látszik néha	488
Ha Megváltónk, mint Királyunk	Hogyha Jézus, nagy Királyunk	238
Halld, az angyali kar zeng	Halld, mint zengi angyalhírnök	252
Halld meg Urunk, esdünk Hozzád	Istenünk halld meg hő imánk	321
Ha zúg az Úrnak Lelke	Ha zendül az Úr Lelke	265
Háláld az Urat, mert Ő kegyelmes	Adj az Úrnak hálát	8
Hogyan fogadjalak be?	Hogy fogadjalak téged?*	285
Hogy van a régi ige?	Mit mond a régi Ige?	528
Hozzád kegyelmes Istenem	Feléd, kegyelmes Istenem*	210
Igaz, hogy Jézus értem halt	Mily nagy csoda	501
Isten kegyében nem tudom	Én nem tudom mért lett enyém	202
Isten küldte szent Fiát, Jézust	Istentől jött e földre Jézus	314
Isten szeretet, váltságot szerzett	Szeret az Isten*	682
Istenünk jelen van	Itt van Isten köztünk*	328
Ím, ma az egész égbolt	Ó, nézd a tiszta égbolt	621
Járom a Jézus lábnyomát	Járok a Jézus lábnyomán	337
Jertek, gyermekek, mindnyájan	Fel gyermekek, mind jöjjetek	212
Jehova Úr, dicsérjed Őt	Az Úr nagy Isten, dicsérd Őt!	77
Jézus kopog a szíveden	Jézus zörget a szíveden	388
Jézusom, én érettem	Énértem, jó Megváltóm	197
Jézusom, én követlek	Jézus, nagyon szeretlek	370
Jézus, te vagy az éltem	Te életadó élet	702
Jövel az élet vizéhez	Jöjj ma az élet vizéhez	404
Jöjj szívem Jézus sebéhez	Szívem, jöjj az Úr sebéhez	689

Fájó szívvel kísértük utolsó útjára július 17-én Várasfenesen **Egyed Mihály** testvér, akit 62-ik életévében – kilenc hónapi, ágyhoz kötött betegséget követően – hívott haza az Úr. Búcsúzik tőle felesége, akivel 36 évet élt házasságban, lánya Klára, veje Ferencz; az unokák: Jonathán, Klaudia és David; fia Ernő, menyé Adina, valamint nevelt gyermekei: Florin és Ina. A

temetésen vigasztaló üzenetet magyarul Bánya János lp. hirdetett a Fil 1:19-23 alapján, amelyben hangsúlyozta: fontos, hogy az élet forrása, tartalma Jézus Krisztus legyen! „*Nékem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség. ...kívánván elköltözni és a Krisztussal lenni; mert ez sokkal inkább jobb*” – amit elhunyt testvérünk is már kívánt hosszas betegségében.

Boros József lp. román nyelven az 1Thessz 4:13-18 alapján hirdette a vigasztalás igéjét. Megemlítette a szolgálati ideje alatt tapasztalt szép emlékeket Egyed testvérrel: szeretetét és ragaszkodását az Úrhoz és a testvérekhez, buzgóságát a gyülekezeti szolgálatban és a misszióban, áldozatkészségét, vendégfogadását. Majd az élő hitről és reménységről szólt, kiemelve a megtérés és újjászületés szükségét és lehetőségét Jézus Krisztus által.

Az elhunyt testvér életrajzát Nagyváradról Halász Ferencz testvér ismertette. A háznál id. Szabó Mihály lp. imával zárta a gyászistentiszteletet. Alkalmi énekekkel a körzet összevont énekkara szolgált. A temetőkerben Boros Gyula és Elekes József lelkipásztorok a Jn 5:24-29 alapján a feltámadás reménységéről és az üdvbizonyosságról hirdettek igét. **A gyászoló család**

A versmondó hazament

„*Úgy senki sem tudott verset mondani, mint Faragó testvér.*” Ezekkel a szavakkal jellemezte a nagyváradi gyülekezet egyik lelkipásztora **Faragó Albert** testvért, temetése után három nappal. Valóban, úgy senki sem tudott verset mondani. De ez már a múlté. Faragó

Albert testvér halhatatlan lelke Megváltója hívó szavára 2008. augusztus 5.-én „hazament”. Március 15.-én töltötte 86. évét. Temetése két nappal később, augusztus 7-én volt Nagyváradon.

Ki is volt Faragó Albert. Fiatalon elfogadta az Úr Jézust és 14 éves korában beme-

rekezik. Nagyon szereti a verseket, s mint vasárnapi iskolás sokat szaval. Ez a versszeretete élete utolsó napjáig is megmaradt. A fiatalok körében népszerűsége a szervezésben mutatkozott leg hamarabb. Tizenhat éves korában a gyülekezetben megszervezi a fiúkört, majd 1941 és 1945 között katonai szolgálaton vesz részt, beleértve az orosz hadifogságot is. 1948-ban, hazatérte után a gyülekezet evangélistának választja meg, majd vasárnapi iskolai tanító, ifjúsági egylet titkára, pénzügyi ellenőr, bizottsági tag, 1968-tól 1990-ig a gyülekezet pénztárosa, felavatott diakónus és élő krónikása a gyülekezetnek.

1946-ban házasságot köt D. Szabó Ilonkával, akivel az Úr kegyelméből ötvenkét és fél évet éltek együtt boldog házasságban. Gyermeekáldásban nem részesültek. Feleségét 1998-ban hazahívta Teremtője, s ez nagy próbatételt jelentett Faragó testvér részére. De hitét s Istenbe vetett bizalmát nem veszítette el.

Az 1998 januári közgyűlésen, korára való tekintettel visszavonul

minden gyülekezeti megbízásából. Ő mondta: „Minden megbízatásomat Isten és a gyülekezet iránti legnagyobb hűséggel, legjobb tudásom szerint végeztem. A gyülekezet bizalmát élvezve hálát adok az én Istenemnek és hálás köszönettel adózom megbízó testvéreimnek.”

De egy szolgálatot, amíg egészségi állapota megengedte, még visszavonulása után is végzett, felkérésre vagy önkéntesen bármikor örömmel szavalt.

E sorok írója Faragó Albert halála előtt két héttel kapta meg elköltözött testvérünk **ÉLETKÉPEK** című önéletrajzi írását. Befejező mondatai így hangzanak: „Igaz, hogy az erőm fogy, de nem panaszkodom. Csak áldja az én lelkem az Urat és egész bensőm az Ő szent nevét. Áldja én lelkem az Urat és el nem felejtkezik semmi jótéteményéről, amit e hosszú évtizedeken velem tett.”

Nem régen valaki azt kérdezte: Hogy vagy Faragó testvér? – „Mint érett gyümölcs a fán” – volt a válasz. Valóban, érett gyümölcsként vitte haza Megváltója.

Temetésén, augusztus 7-én koporsója körül hozzátartozói mellett a nagyváradi gyülekezet tagjai, ismerősök testvérek voltak jelen. Megyesi József ny. lelkipásztor a Zsolt 45. rész 2/a versével elköltözött testvérünk szolgálatairól beszélt, majd Giorgiov Adrian lp. Zsolt. 90:10-17 verseit felolvassa az örökkévaló Isten minden reggel megújuló kegyelméről, kezei munkájának marandóságáról szólt a gyászoló gyülekezetnek. A sírkertben Simon József testvér Ján. 12: 2 alapján az énekkar szolgálatával együtt hirdette a vigasztalás üzenetét.

Abban a reményben hagyjuk Faragó Albert testvér kihűlt testét a temetőben, hogy halhatatlan lelkével az örökkévalóságban találkozunk. **Antal Ferenc**

A szilágyperecseni gyülekezet tagjai közül 2008-ban négy testvért szólított haza az Úr:

Március 14-én **Kovács Berta** testvérnőt kísértük utolsó útjára, akinek az Úr 86 évet adott. Az ige Préd 7,1-3 alapján négy jobb dologról szólt, amit Józsa Sándor előljáró testvérrel együtt Borzási István lelkipásztor hirdetett. A temetőben 2Kor 5,1-10 voltak a vigasztalás igéi.

Március 25-én **id. Bákai József** testvér temetésén vettünk részt, aki 85 évet élt. A halottas háznál igét hirdetett Gergely Pál Jn 20,19-22 alapján, illetve a temetőben Ez 37,1-8 alapján. Az igazságtól a helyi lelkipásztor is részt vállalt.

Április 23-án **Bákai Eszter** temetése volt, akinek az Úr 86 évet ajándékozott. Az ige Ézs 48,10-12 és 17 alapján a nyomorúság kemencéjéről szólt, majd a nyitott sír előtt Lk 16,19-26-ból az üdvösség vagy kárhozat nagy választásáról, melyeket Borzási István lelkipásztor és Balla Béla helyi diakónus testvér hirdetett.

Július 25-én **Darabont Anna** testvérnőt is hazaszólította az Úr, hosszú betegség után, 87 éves korában. Az újszövetségi Anna élete, múltja, jelene és jövője lett példának állítva elénk a Lk 2,36-39 igéi szerint. A temetőben Zsid 9,27-28 alapján hirdette az igét Borzási István lelkipásztor, együtt gyülekezetünk diakónusával, Balla Béla testvérrel.

BEMERÍTÉSEK

Forró, aratási meleg van – így fogadtak július 20-án **Füzesen** a kis gyülekezetben és az eseményt plakátokon románul-magyarul hirdették a faluban: „Jöjj és lásd!” – „Vino și vezi!”. A román testvérek átadták az imatermüket, és együtt készültek a néhány idős magyar testvérnővel, fenntartás nélküli odaadással segítettek a bemerítési ünnepély előkészítésében.

A temesvári gyülekezet énekkara, szinte teljes létszámmal elkísérte Vass Gergely és Simon József lelkipásztorokat, akik az igehirdetést és a bemerítést végezték. A fő cél az volt, hogy örömet vigyünk az ott élő idős testvéreinknek és az ünnepelt Vastag Rozika néninek, aki kész volt vállalni – ismerősök, szomszédok, rokonok előtt –, hogy Jézus Krisztus lett az ő személyes megváltója. Ő kérte, hogy a bemerítése, ott a faluban történjen: „Hadd lássák mások is, én nem szégyellem!” – mondta bátran Rozika néni.

Az ige magyarul és románul szólt, hasonlóan az énekek és az imádságok. Az ünnepség végén pedig, amikor búcsúzkodásra került sor, elhangzott a visszahívás magyarul és románul is. Egy-egy ilyen eseményen látjuk meg, hogy mennyi örömet tudunk szerezni másoknak, mert várják az emberek Isten gyermekeinek megjelenését. Áldott vasárnap volt ez az alkalom és hisszük, hogy a kegyelem ideje még tart továbbra is Füzesen. **Mucsi B. János, Temesvár**

Nemcsak a testi, hanem a lelki aratásért is ünnepre gyűltünk össze **Krasznára** július 13-án, amikor a délelőtti istentiszteleten 11 fehér ruhás pecsételte meg a hitét és megtérését a bemerítés vizében. Igével a szomszédos szilágypercesi körzet lelkipásztora, Borzási István testvér szolgált ApCsel 19:1-12 alapján, kiemelve, hogy az efézusi

első hívők katekézisben és érvényes keresztségben kellett részesüljenek, majd el kellett szakadjanak azoktól, akik nem vállalták „az Úrnak útját”, és azután tapasztalhatták meg, hogy Isten különleges módon támogatja őket.

Az összesereglett nép Percsenből, Varsolcra, Ippról, Szilágyballáról, Zilahról, Magyarországról, Izraelből, stb. együtt örült az örülőkkel. A tizenegy fehér ruhás közül tízen a krasznai, egy pedig a krasznahorváti gyülekezet tagja lett. Az első sorban látható fehér ruhások nevei, balról jobbra: *Kocsis Katalin, Darabont Tímea, Katona Erzsébet. Második sor: Sütő Zoltán, Sütő Szilárd, Dimény Zoltán. Harmadik sor: Katona Barnabás, Kocsis Szabolcs, Cseke Barnabás.* Kézrátétellel a helyi és a vendég lelkipásztor, valamint id. Bódizs Sándor diakónus testvér imádkozott.

Délután aratási ünnepélyt is tartottunk. Alkalmi igehirdetéssel Dimény Attila testvér szolgált Izraelből, többek között kiemelve, hogy amit vet az ember, azt fogja aratni is (Gal 6,7-10). Vessünk tehát a Léleknek, hogy arassunk örök életet. **Borzási Pál**

Bemerítési istentisztelet volt a **zilahi** magyar baptista imaházban, július 6-án, amikor kilencen tettek bizonyosságot az Úr Jézustól kapott hitükről. Igét hirdetett id. Veress Ernő a Zak 3:1-7 versek alapján. A bemerítkezőkért imádkozott: Komáromi

Tibor, id. Budai Lajos, és id. Veress Ernő ny. lp-ok, ifj. Budai Lajos helyi lelkipásztor, Gönczi István és Elekes Sámuel diakónus testvér. A képen balról jobbra: *id. Budai Lajos, Elekes Tamás, Szekeres László, Benedek András, Hiriczko István,*

Budai Lajos, Major Adina, Nagy Melinda, Fazakas Kinga, Gönczi Emese, Kozák Éva és id. Veress Ernő. Kérem az erdélyi testvériséget imádkozzanak ezekért a friss tagokért is, hogy legyenek hűségesek Istenhez és a helyi gyülekezethez. **B.L.**

Jókai Anna, neves író, leméri magát

Amint már értesítettük kedves testvéreinket a Szeretet júliusi számában, Jókai Anna és férje Dr. Kapocsik Sándor május 25-én találkozott az aradi magyarság képviselőivel a mi gyülekezetünkben. Hálások vagyunk Istennek és Nekik, az akkor elhangzott előadásaiért, amikben a szeretet megéléséért szállt síkra. Másnap városunk szélén döbbenetes közúti balesetet szenvedtek, amiről később derült ki, hogy akár a szeretett író halálát is kiválthatta volna, mert tudtán kívül szívinfarktus veszélyben volt, amiről csak később értesítették a magyarországi egészségügyiek. A rá következő hat hét iszonyú fájdalomban telt el, mert mindkettőjük szegycsontját minden légzőmozgás feszegette a többszörös törésvonal mentén. Ehhez járult Anna kézműtétje is, majd pedig a behelyezett drótkötés sebészi eltávolítása. A romániai biztosító csak kb. egyharmadát hajlandó kifizetni a magyar biztosító által megállapított kárnak.

Kegyelmes Urunk lehetővé tette, hogy július 19-én néhányan felkereshessük őket a kispesti lakásukban. Férje kint várt a kapu előtt. Kedvesen és örömmel fogadtak. Figyelmesen és gondoskodóan kávéval, hűsítővel, eledellel kínáltak. Körbe vittek lakásukban. Beszélgetésünk során Anna elmondta, hogy mire volt jó kálváriájuk. Műveiben és előadásaiban egyaránt szót emel a szeretet érdekében. Most meg eljött az idő, hogy ne csak írjon és beszéljen róla, hanem leméreje magát, milyen mértékben képes azt gyakorolni szenvedései közt. Jól esett megállapítania, hogy a Szeretet hatalmasabb a különféle gyötrelmeknél is. Így kapott erőt begipszelt és felkötött kézzel, nehezen szedve a lélegzetet, megtartani az elvállalt előadásokat. Elfogadták üzenetét, ha ülve is adta tovább.

Bármilyen őszintén érdeklődő közönséget elfogad. Így járt a Kispesti Baptista Gyülekezetben is. Augusztus első felében pedig Gyergyószentmiklóson számít előadást tartani a fiataloknak.

Minden megtért és újjászületett hívőnek ez a feladata, rámutatni a Szeretet szükségességére, gyógyító hatalmára és vállalni a Belőle logikusan következő szolgálatot embertársaink felé, közérzetünkől és körülményeinktől függetlenül. *V.G.*

ARANYMENYEGZŐK

Hálaadással ünnepeltük június 22-én Várasfenesen **Halász Ferenc** és **Erzsébet** (jobb oldali fotó) házasságkötésének 50. évfordulóját. Kiemelkedő esemény öt évtizedet házasságban élni olyan világban, ahol a házasság mint érték nincs megbecsülve. Isten iránti hálával emlékeztek meg az eddig megtett útra. Igével, énekkel, jókívánságokkal köszöntöttük őket. Isten áldása legyen rajtuk továbbra és gyermekeiken (öt gyermek és kilenc unoka). Elekes József lelkipásztor a 71. Zsoltárral üdvözölte őket. Ha Isten fogja kezüket, az egy biztos otlatom. „Uram, ne hagyj el engem az én vénségem idején” (Zsolt 71:18). **Halász József**

Eszes Lajos és felesége **Eszter** Szilágybagoson (bal oldali fotó) 50. házassági évfordulóját június 29-én ünnepelte a gyülekezettel és a családdal együtt. A gyermekek: Etelka, Mária, Lajos, Eszter, Emma, és az unokák szeretettel vették körül az idős szülőket és költeménnyel, énekkel és Isten igéjével köszöntötték őket. A gyülekezet lelkipásztora a 91. Zsoltárral fejezte ki jókívánságát az ünnepelteknek. Istenünk áldása legyen tovább is az Eszes házaspár életén. **Székrenyes Pál**

Nagy Károly (1930 – 2008) élete és munkássága

Az alábbi szöveget
Dr. Kovács József szövetségi
főtitkár állította össze
és olvasta fel Lónán,
augusztus 8-án,
elköltözött testvérünk
temetésén.

Nagy Károly testvért (fotónkon)
2008. augusztus 6-án
szólította haza az Úr.

Ez a kincsünk pedig cserépedényekben van, hogy ezt a rendkívüli erőt Istennek tulajdonítsuk, és ne magunknak (2Kor 4,7).

Nagy Károlynak, a kommunista idők baptista történet egyik fontos szereplőjének, és az 1960-as szilágysági ébredés kiemelkedő egyéniségének a ravatalánál állunk. Elettől joggal mondhatjuk el, hogy a Mindenható és Kegyelmes Isten kincseit hordozta törekeny, cserépedény életében.

Nagy Károly 1930. április 10-én született Kémeren. A kémeri gyülekezetben nőtt fel, de Isten kegyelmes érintését csak életének 26. évében tapasztalta meg. Saját bevallása szerint „nagyon csintalan és engedetlen fiú volt.” Fiatal éveit lelki megkötöttségekben töltötte, amelyek közül az egyik az alkohol-fogyasztás volt; szenvedélyévé vált az ivás és rossz társaságba is keveredett. Istennek, ebből az állapotból kellett őt kiragadnia, hogy kegyelme dicsőségesen ragyogjon a bűnös ember megigazításában.

Nagy Károly 1950-ben nősült, elvette Oláh Piroskát, az évek folyamán Isten őket 4 gyermekkel, 4 unokával, és 1 dédunokával áldotta meg. Eljöttünk, hogy az emlékezés szárnyain visszagondoljunk mindarra, amit Isten Nagy Károly által adott közösségünknek, és hogy megköszönjük az Úrnak azokat az áldásokat, amiket mindnyájan kaptunk ezen „edényén”, szolgáján keresztül. Vegyük most számba, ahogy mit tanít nekünk most az Úr, amikor testvérünk életéért és szolgálatáért hálánkat rójuk le Megváltónknak, és amikor visszatekintünk testvérünk életének 78. évére.

Az első, amit világosan látunk illusztrálni testvérünk életében az, hogy

1. Isten szabadító hatalmát minden bűnös ember megtapasztalhatja.

Házassága nem hozta számára azt a teljes boldogságot, amit remélt, mert az életében uralkodó bűnök miatt rendkívüli nyugtalanság vett erőt rajta. Hogyan kellett volna békességre jutnia, nem tudta. Hisz ő is úgy élt, mint volna másképp élnie, mint ahogy más korabeli baptista ember élt – olyan időkben, amikor a Lélek világossága csak pislákoló mécsesként világíthatta meg a gyülekezeti közösségeket. Isten kegyelme azonban segítségére volt erőtlenségében.

Az ötvenes évek elején kapcsolatba került Szilágyi Sándor tarcsai testvérral, aki korábban belső megújuláson, ébredésen ment keresztül. Ő beszélt Nagy Károlynak először arról, hogy meg kell térni, és újjá kell születni. Ezt a megújulást – aminek mibenlétét először „úgy nem értette, mintha angolul beszélt volna” – ezt tapasztalta meg Nagy Károly is 1956-ban.

Egy egész éjszakai beszélgetés és lelki tusa után jutott békességre, miután megértette, hogy Jézus Krisztust személyesen be kell fogadnia szívébe, aki minden bűntől és megkötöttségtől (köztük az ital és a rossz barátok befolyásának rabságából) meg tudja szabadítani. És meg is tette. Levette róla bűneinek terhét: „Amikor letérdeltünk imádkozni, mázsás súly nehezedett rám, mikor felálltunk térdeinkről szabad voltam és tiszta, amilyen akkor sem voltam, amikor anyám megszült” – mondta el később Nagy Károly. Nem csak a szabadulást élte át azon az éjszakán, amikor Szilágyiéknaál Tarcsán újjászületett.

Teljes életére elkötelezte magát az Úr Jézus Krisztus mellett és megfogadta, hogy egész életében szolgálni fogja Őt. „Azon a hajnalon” – mondta – „amikor letérdeltünk imádkozni azt mondtam: Uram azt teszem, amit akarsz, ‘itt vagyok, küldj el engemet!’”

Nagy Károly életéből azt is megtanuljuk, hogy

2. Szégyen nélkül kell bizonyosságot tenni az Úr Jézusról és a benne megtalált üdvösségről.

Nagy Károly, megtérése után azonnal el is kezdte evangelizáló munkáját. Tarcsáról hazafele menet már nagy tömegnek tett bizonyosságot. Kémerre hazaérkezve, a gyülekezet tagjait kereste, és frissen megtalált hitével és buzgóságával mondta el, hogy mit tett vele az Úr. Az első vasárnapra, megtérése után, már öten voltak olyanok, akik életüket az Úr Jézusnak adták.

A buzgó kezdet után kitartó folytatás következett. Mindenki buzgó bizonyágtevőnek ismerte, aki soha sem szégyellte a beszédet Jézus Krisztusra fordítani és adott esetekben megkérdezni: „Ha meghalnál az éjjel, hova kerülnél, a mennybe, vagy a pokolba?” Az ébredés azzal kezdődött, hogy elmentek egymáshoz vasárnap este imádkozni és nem borozni.

A megtérésre felszólításában, határozott és sokszor kemény volt, mert úgy vette a hitet, hogy „*egyesekeket még rettenéssel is ki kell ragadni*” a bűnből. Az idők folyamán beismerte, hogy „nyers és faragatlan, nincs benne alázat és szelídség”, de ebből Krisztus segítségével változni igyekezett.

Szolgálatának fő hangsúlya az ébredés és az ébresztés volt, mégpedig a névleges hívők életében és ezért vette nyakába az erdélyi és magyarországi tájakat, hogy erre sűrűsse az embereket.

Nagy Károly élete kapcsán az a felhívást is kapjuk Istentől, hogy

3. A lelki közösséget megélni és ápolni kell.

A szilágysági ébredés egyik jellegzetessége, amit Nagy Károly is előszeretettel gyakorolt: a megtértek csoportos közössége. Nagy lelki szeretettel szerették egymást, mert az Úr Jézus mondta: „*abból ismeri meg a világ,*

hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok”. A közösség tagjait segítették pénzzel, idővel, munkával.

Összejöveteleken bibliát és más jó könyveket olvastak, együtt tanulmányoztak. Intették, tanították egymást, hogy mindenki hűségesen kövesse az Urat.

A közösség, amely néha exkluzivitásba (kizárólagosságba – szerk. megj.) és fölényességbe csapott, mégis a személyes és közös lelki fejlődés bölcsője volt. Intő és buzdító példa ez egy lelkileg elsekélyesedett világban és gyülekezeti életben, hogy a személyes lelki, és gyülekezeti élet fejlődése érdekében vonjuk szorosabbra a testvéri közösség kötelékeit.

Ezen a megemlékezésen vegyük figyelembe azt is, hogy

4. Krisztus szabadító örömhírének kell vinni másoknak is.

A kémeri megújult testvérek először csak otthon munkálkodtak, igyekeztek mind több embert megnyerni a megtérés és újjászületés által Krisztus számára. Hamarosan azonban rájöttek arra, hogy más gyülekezetbe is el kell menni, hogy azokban lévő névleges hívők is felébredjenek. Ebben a szolgálatban Nagy Károly kiemelkedő szerepet vállalt. A hatvanas évek elejétől Erdély legtöbb gyülekezetében megfordult, sőt a magyarországi gyülekezetek jó részében is bizonyosságot tehetett. Szolgálatát leginkább a bizonyágtevés és igehirdetés volt. Nagy hangsúlyt kapott a szolgálat utáni csoportos vagy egyéni beszélgetés is, amelynek légkörében sokan adták át életüket az Úrnak.

Az ébredésre jellemzően, Nagy Károly igyekezett munkatársakkal evangelizálni. Főbb munkatársait ő maga így sorolta fel: „Gergely Pál, Szabó András, Mihály Zsiga, Dobozi Sanyi, Seres Endre – Kémerről. Más gyülekezetekből: Csepei Géza Ippról, Bódizs János Nagyaluból, Hajas

Miklós Krasznáról, Kulcsár Mihály Perecsenyből, Balláról Balla Zoli és Király Tibor, Goroslóról Bartha Dezső, Dombi Bálint, Domokos Ernő. Ezek voltak a munkatársaim – és még sokan mások”. A lelkipásztorok közül Veress Ernő, Mike Béla, Bartha István, Bodor Sándor, Kiss László.

Végül ne feledjük, hogy

5. Az evangélium hirdetésének következményeit fel kell vállalni.

Nagy Károly evangelizáló tevékenységét az állami hatóságok, és ezeknek nyomására az egyházi vezetők nem nézték jó szemmel. Ennek következtében 1964-ben letartóztatták, és Nagyváradon bíróság elé állították. Nagy Károlyra, mivel 1956-ban tért meg, a magyarországi forradalommal kapcsolatos tevékenységet akartak ráfogni. A fő vádak egyike az volt, hogy nem tartják be azt a különben igazságtalan intézkedést, amelyik tiltotta a vasárnap délelőttök kivételével a gyülekezeti összejöveteleket.

A másik súlyos vád, ami alapján el is ítélték, hogy Nagy Károly „egyházi (papi) tevékenységet” folytat, amire nem lett volna joga, mivel nem volt felavatott lelkimunkás. Három hónapi börtönbüntetést kapott. Mind a tárgyalás, mind a börtönben töltött hónapok az Úr melletti bizonyágtevés erőteljes alkalmai voltak.

Nagy Károly a börtönből való szabadulása után sem hagyott fel az evangelizálással, gyülekezetek látogatásával. Ezért a hatóságok nagyon elnehezítették az életét. Abban a reményben, hogy a Kolozs megyei hatóságok enyhébb elbánásban részesítik, 1973-ban Lónára költözött. Innen látogatta tovább a gyülekezeteket és hirdette a bűnből való szabadulást.

Utolsó éveiben, míg egészségi állapota lehetővé tette, a gyalui cigány gyülekezet irányítását végezte.

Nagy Károly hatalmas eszköz volt Isten kezében sok ember megtérésénél, és az ébredési kegyesség népszerűsítésében az erdélyi magyar baptista gyülekezetekben. Ennek ellenére mindig meg volt az „edény íz”-ze, ahogy ezt ő maga ismerte be – utalva itt azokra az emberi vonásokra, jellegzetességekre, amiktől igyekezett ugyan megszabadulni, de mégis életének nagy részén elkísérték. Mindnyájan tökéletlen, bevégezetlen, vagy mondjam azt, hogy alakulóban lévő emberek vagyunk. Isten azonban jónak látta és látja, hogy kiválassza magának azokat: *akik a világ szemében nem előkelők, sőt lenézettek; és a semmiket, hogy semmikké tegye a valamiket; hogy egyetlen ember se dicsekedjék az Isten színe előtt. Az ő munkája az, hogy ti a Krisztus Jézusban vagytok. Őt tette nekünk Isten bölcsességgé, igazsággá, megszentelődéssé és megváltássá, hogy amint meg van írva: „Aki dicsekszik, az Úrral dicsekedjék”.*

Nagy Károly élete összességében Isten dicsőségére szolgált. Hálát adunk Istennek minden jóért, áldásért, amit életével és szolgálatával bennre kapott a magyar baptista közösség.

Az ébredésre, megújulásra, aminek Nagy Károly buzgó terjesztője volt, ma is szükség van. *Milyennek látja Károly testvér az ébredés jövőjét?* (A kérdést a megemlékezés írója tette fel – szerk. megj.) Tizenhat évvel ezelőtt Nagy Károly ezt a választ adta, és ezek a szavak legyenek azok, amiket a testvérünktől való búcsúzás pillanataiban emlékezetünkbe vésünk:

A jövőben is csak úgy lehet ébredés, ahogy Jóel 2-ben mondja az ige: „gyűjtésétek össze a népet, szenteljétek meg a gyülekezetet, a tornác és az oltár között sírjanak a papok...”. Imádkozni és böjtölni kell, ez az egy kapu a Jó Istenhez. Ma is csak így jöhet létre ébredés..., ha megalázkodunk, az Úr elé állunk és akkor az Úr kezébe vessz minket.

KOVÁCS JÓZSEF

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

410050 ORADEA, Berthelot u. 5. Tel.: +40-259-415 424 Fax.: +40-259-406 782 E-mail: rmbysz@rdslink.ro

Elnök: Gergely István. Felelős szerkesztő: dr. Vass Gergely. Szerkesztők: Antal Ferenc, Szilágyi László.

Szerkesztőség: 410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA Tel.: +40-259-418 221 E-mail: szeretet@rdslink.ro

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.rmbgysz.home.ro; www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

Hogyan tovább az erdélyi magyar baptista misszióban?

A nagyvárad-rogériuszi országos missziói konferenciára készített előadás. Az alábbi szöveg (kevés rövidítéssel) a szerző elektronikus körleveléből való.

– A sorozat 3., befejező része.

Megélni a hívő életet

Továbbá meg kell tanulnunk megélni az igét a mai emberek között. „Bölcsen viselkedjétek a kívül állók iránt, a kedvező alkalmakat jól használjátok fel.” Vagyis: legyél ott, ahol a nem-hívők vannak! Eredj el hozzájuk, és barátkozz meg velük. Küldetésed van feléjük! A világiak között mi nem rezidensek vagyunk, hanem misszionáriusok! Ezt úgy tehetjük meg, ha láthatóan másféle életet élünk, mint ők. „Éljétek az Úrhoz méltóan, teljes mértékben az ő tetszésére” (Kol 1:10). Amikor látják cselekedeteinket, szándékainkat, döntéseinket, ahogyan a pénzt, időt, energiánkat, élvezeteinket és főképp bűneinket kezeljük, ezáltal szembesülnek azzal, hogy milyen dicsőséges az a Jézus, aki a megváltást kínálja nekik. A Lélek által újjászült ember stratégiai szempontból a leghatékonyabb eszköz az evangélizálásra. „Szeretet, öröm, békesség, türelem, szíveség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás” (Gal 5:22-23) – kihívást intéz a kívülvalók felé.

Talán épp ezzel van a legnagyobb baj: gyülekezeteink tagjai belesimulnak a tájba, és senki sem veszi észre rajtuk, hogy ők nem e világból valók... Pedig nem elég beszélni vagy imádkozni, ha nincs mellékelve hozzá az „ábra”!

A családon és a gyülekezeten belül is fontos láthatóan megélni a hívő életet. A gyermekek és fiatalok táboroztatása a misszióhoz tartozó feladat: aki ezt nem teszi, az hanyagul végzi az Úr munkáját! (Jer 48:10) Családokat látogatni, beszélgetéseket folytatni, áhítatokat tartani elengedhetetlenül fontos.

A személyes evangélizálást nem pótolja sem a meghívó sem a szórólap. Erről beszél **Sillye Jenő**, „Hétköznapi Szentlelke” című énekszövege: *Könnyű kedvesnek lenni, / amikor az embert nem bántja semmi. / Könnyű szeretni azokat, / akikkel nem foglalkozunk*

sokat. // De ó, az a néhány ember, / akiket győznöm kell türelemmel. / Azok a nehéz napok, / amikor oly egyedül vagyok. // De ó, az a néhány lélek, / akikkel közös lakásban élek. / Az iskola, vagy a munkahely / naponta színig megtelő kehely. /// Isten Szentlelke szállj rám, / Nem csak a templomok árnyán / kereslek én. / Ne csak az ünnep glóriáján / legyél enyém! // Hétköznapi szentlelke szállj rám. / Atya lángja, Krisztusi fény, / tündökölj a hétköznapi egén. / Hogy hétfőtől szombatig is / legyél enyém! // Hogy hétfőtől szombatig is / szeressek én! / mindenkit szeressek én!

Beszélni, releváns módon

A „relevancia” az igazság csomagolása, nem pedig az igazság megváltoztatása. Relevánsnak lenni fontos, de nem a legfontosabb dolog. Az igazság mindennél fontosabb. Relevánsnak lenni könnyű ebben a posztmodern világban: tetováld magad, tegyél egy orr- vagy fülkarikát, viselj szoros nadrágot, és hallgass mostani zenét. Így talán releváns leszel, de erre még senki sem fog megtérni általad! A szoros nadrág és az orrkarika nem helyettesítheti a Szentlélek erejét. Nem moralizálok a viselkedéseket és öltözködéseket, de tudnunk kell, hogy az erő nem a csomagolásban van, nem a ruházatban, hanem a ruhába öltözött új emberben. Az pedig nem halad együtt a kicsapongásnak ugyanabban az áradatában. (1Pt 4:4)

A csomagolás szép és jó kell legyen. De ha felbontják, és nem találnak benne semmi megragadót, akkor baj van. Ilyenkor az életed kompromittálta a missziót! Ha pedig sok ilyen élet van, akkor kompromittálhatja magát a gyülekezetet. Ha egy nem-hívő megismert (=felbontotta a csomagolást), és szeretetet, örömet, alázatot talált, ez egy új világot jelent a számára. Ez releváns! Amikor arról beszélsz, ahogyan a kegyelem megváltoztatott, és a régi életedhez tartozó harag és büszkeség eltűnt – a kegyelem mindjárt vonzóvá lesz. A misszionáriusok másféle életet élnek saját kultúrájukban.

Tehát, beszélni is kell, nem elég megélni a hívő életet. Beszélni pedig

„kedves és sóval fűszerezett” módon kell. Hogyan lehetsz hatékony missziómunkás? Egyszerűen beszélve a nem-hívőkkel. Oszd meg az életedet, és ezzel együtt az evangéliumot!

Meg kell tanulnunk kommunikálni, de nem úgy, mint a szószéken. Nem fogadjuk el a kultúrát kritika nélkül: van, amit egyszerűen el kell utasítani, mást pedig megpróbálni megváltoztatni és megtölteni tartalommal. De az elutasítást is szeretettel és fájdalommal tesszük, mint akik szenvedünk a körülöttünk való tisztátalanság és istentelenség miatt. Az arrogáns elutasítás csak további ellenkezést váltana ki. Nemcsak bátorság kell, de szelídség és szeretet is.

A „sóval fűszerezett” azt jelenti, hogy „élettel és lélekkel teljes”. Beszéded legyen vonzó és hatékony: ebből hallják hitedet és a Jézusról szóló bizonyosságtételt. A magvetésre elhívtál, de az aratásra lehet, hogy várni kell, amíg kerülhet sor rá... Azonban „a maga idejében aratunk, ha el nem lankadunk” (Gal 6:9)

Akár Nagybányára vagy Brassóba, Nagyváradra vagy Csíkszeredába, Aradra vagy Gyergyószentmiklósrá, Temesvárra vagy Besztercére, esetleg Szilágyság vagy Kalotaszeg valamelyik gyülekezetébe küld az Úr, elhívásod van, hogy Isten misszionáriusa légy. Része lehetsz annak a munkának, amely Isten országát építi az erdélyi magyarok között. Micsoda megbízatás! Áldott legyen az Úr!

Befejezés

Vigyázzunk a gyülekezet közös bizonyosságtételére: a gyülekezet tagjai csak úgy lehetnek só és világosság, ha közösen is azok. A gyülekezet belső élete számít. A szeretet, szentség és egység vonzóvá tesz.

Emlékezzünk arra, hogy nem vagyunk rezidensek: mi misszionáriusok vagyunk egy számunkra idegen világban. Küldetésünk van!

Tanulmányozzuk a kultúránkat, amelyben élünk! Ez segít elvonatkoztatni magunkat tőle, és emlékeztet minket arra, hogy itt csak átutazók vagyunk.